
□ AUGUSTE RODIN EN ZIJN DENKBEELDEN OVER KUNST. 11

woede ademt. Met eenvoudige middelen wordt hier een geweldige uitdrukking bereikt van hartstochtelijkheid en gemoedsbeweging. De vrouwefiguur is hier als een opgeschrikte en gewonde furie, die met gebroken vleugel, uitgestrekte armen en gebalde vuisten gebogen staat over een neergezegen strijder voor het vaderland. Het is als beschermde zij haar jong, vol zenuwachtige opwindung en met van woede stralend oog om wraak schreeuwend en als een gewond dier haar leed uitkrijtend. De groep doet levendig denken aan Rude's bekende groep aan de Arc de Triomphe, en roept evenals deze in haar bewegelijkheid de heerlijke Nike van het trappenhuis in het Louvre in de herinnering.

Het beeld, ook wel geheeten „La patrie vaincue” of „De oproep tot de wapenen”, was een ontwerp, bestemd mede te dingen in een uitgeschreven prijsvraag voor een monument op de Rond-point van Courbevoie, dat de verdediging van Parijs in 1870 moest uitbeelden. Een 80-tal beeldhouwers nam aan den wedstrijd deel; maar de felle hartstocht van Rodin's inzending scheen bij de commissie van beoordeeling weinig in den smaak te vallen, en de eerste prijs werd toegekend aan Barrias, denzelfde aan wien later ook het monument voor Victor Hugo op de plaats van dien naam werd opgedragen. In 1916 werd voorgesteld deze beeldgroep in zeer vergrootte afmeting als gedenkteeken op te richten in Verdun, alwaar het op 1 Aug. 1920 schijnt te zijn ingewijd ter nagedachtenis van de heldhaftige verdediging der vesting in den wereldoorlog.

7. *Ugolino*. De groep, waarvan de stof ontleend is aan Dante's *Inferno*, stelt voor het vreeselijk beeld van den vader, die met zijn beide jeugdige zoontjes is opgesloten in een toren om daar langzaam den hongerdood te sterven. De arme vader buigt zich kruipend over de beide neergezegen stervende of reeds overleden knapen, speurend of zij reeds bezweken zijn en volgens Gsell een innerlijken strijd voerend of de vreeselijke honger die hem kwelt hem aan de lijken zijner kinderen zich zal doen vergrijpen dan wel de ouderliefde, die hem walgen doet van zulk een weerzinwekkenden maaltijd, zal zegevieren. In ieder geval is het een luguber beeld van verschrikking, waarin de wreedheid waartoe de menschheid komen kan, onverbloemd is weergegeven.

c. Borstbeelden.

1. *De man met den gebroken neus* (1864). Dit jeugdwerk was het eerste waarmede Rodin in 't publiek optrad. Geweigerd door het Salon, werd het elf jaren later bij eene hernieuwde inzending wél daarvoor aangenomen. Het werk werd blijkbaar geïnspireerd door de antieken en zou een Romeinschen kop kunnen voorstellen, terwijl het eenigszins doet denken aan dien van Michelangelo, die eveneens een